

Nr 69.

Av herrar **Alexandersson** och **Hansson** i Gårda, med förslag till
*viss bestämmelse angående kallelse till sammanträde av
kyrkoråd och skolråd.*

I förordning om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd med däri gjorda ändringar av den 21 mars 1862 saknas närmare bestämmelser om hur kallelse till kyrko- och skolrådssammanträden skall äga rum. Rätt att bestämma härom är helt överlåtet åt kyrko- och skolrådets ordförande. Det nu praktiserade sättet att utfärda kallelser till nämnda sammanträden är olika på olika platser inom landet. Det mest brukliga torde vara att kalla genom kungörelser i kyrkan; även användes budskickning och telefon samt på somliga ställen personliga kallelser genom brev med posten. Olägenheterna av att lagen ej ger någon anvisning om hur kallelser till dessa sammanträden skola ske ligger i öppen dag och torde komma att framträda mera påtagligt, sedan lagen om rätt till proportionella val till kyrko- och skolråd nu genomförts, varigenom religiöst och kyrkopolitiskt oliktankande erhållit representation i nämnda råd. Kallelse endast genom kungörelse i kyrkan träffar mera sällan alla ledamöterna. Vad budskickning och telefon angår, så är denna form av kallelse alltför osäker för att kunna anses vara tillräckligt betryggande. Därför är det av behovet starkt påkallat att bestämmelser åvägbringas, varigenom ordföranden åläggas på ett effektivt sätt kalla ledamöterna till sammanträdena. Det är givetvis också angeläget, att ordföranden får skyldighet att där så kan ske i kallelsen angiva, vilka ärenden som skola vid sammanträdet behandlas. Det bästa och mest effektiva sättet för ifrågavarande kallelser torde vara att kalla genom brev med posten. Emellertid kunna förhållandena på vissa ställen vara sådana, att det kunde bliva opraktiskt att utsända

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 23 häft. (Nr 69—71.)

kallelser på detta sätt. Det torde därför vara behöfligt, att det införes bestämmelser som ge skolrådet och kyrkorådet befogenhet att själva besluta om huru kallelserna i fråga skola verkställas. På detta sätt skulle de lokala förhållandenas krav bliva tillgodosedda. Då det således är av behovet påkallat att få sådana föreskrifter i förordningen i fråga om kallelser till kyrko- och skolrådssammanträden, att ledamöterna i största möjliga mån bereddes säkerhet att erhålla dessa kallelser och få del av de ärenden som skola behandlas, våga vi på grund av det anförda värdsamt föreslå,

att riksdagen ville besluta, att i § 25 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd av den 21 mars 1862 införes bestämmelser därom, att kallelse till dessa sammanträden skall av ordföranden i god tid skriftligen tillställas ledamöterna, såvida ej kyrkoråd eller skolråd beslutat annat sätt för kallelsernas utfärdande, varjämte kallelserna böra, så vitt möjligt är, angiva de ärenden, som till överläggning skola förekomma. Utskottet torde benäget göra den formulering av paragrafen, som av ett sådant beslut bliver erforderligt.

Stockholm den 21 januari 1921.

Adolf Alexandersson.

G. W. Hansson,
Gårda.